

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 194.

Tiende Session.

49de Møde.

Tirsdagen den 7de Decbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

Ordføreren (Klein) (forts.): Det være mig kun tilladt at gjøre den Bemærkning, at det ved en Gjennemlæsning af den af Udvalget foreslaaede § 1 vil sees, at man er gaaet ud fra den Forudsætning, at Domme og Forlig ikke nogenstunde skulle kunne erexveres i Fallitboer, undtagen de ere thinglæste, og jeg skal tilføje, at det, saavidt mig bekendt, almindeligst Antagne er, at Domme og Forlig skulle være thinglæste for at kunne erexveres i saadanne Boer. Der er imidlertid, saavidt jeg veed, ikke nogen Døm, der har afgjort det Retsspørgsmaal, og jeg for min Part anseer det heller ikke for at være hævet over al Tvivl, men jeg kan ikke have Noget imod, at man i § 1 foreslaaer en fast Bestemmelse i saa Henseende. Hvad angaaer den første Deel af Udvalgets Forslag til § 1, der nærmest skal træde istedetfor Lovudkastets § 1, hvorfra det i Realiteten afviger, da vil det sees, at det tildeels i selve Udvalget har været deelte Anskuelsen i saa Henseende, og at det endelig af nogle ærede Medlemmer her i Thinget er stillet Ændringsforslag hertil. Der foreligger saaledes for det ærede Thing deels Lovudkastet, der gaaer ud paa, at Domme og Forlig uden Hensyn til deres Alder skulle miste deres Executionskraft i Fallitboer, og hertil har et æret Medlem (Hage) forsaavidt sluttet sig, idet han kun vil have tilføjet en Bestemmelse i Lighed med den, der indeholdes i den sidste Halvdeel af Udvalgets Forslag, deels har et andet æret

Medlem (Bessen) stillet et Forslag, som gaaer ud paa, at den Indskrænkning i Executionskraften, som er under Spørgsmaal, saavel efter Udkastets som efter Udvalgets § 1, kun skal gjælde Forlig, hvorimod Domme, uden Hensyn til den Tid, paa hvilken de ere erhvervede, skulle kunne erexveres i Fallitboer, og endelig foreslaaer et Mindretal i Udvalget (Alberti), at hele Paragraphen skal udgaae. Det blev under denne Sags 1ste Behandling udviklet af det ærede Mindretal, hvilken Betydning der efter den gjældende Ret tilkommer Domme og Forlig, og jeg tillod mig yderligere at vise, hvorledes den Retsanskuelse, der i den gjældende Lovgivning ligger til Grund for den Domme og Forlig tillagte Retsvirkning, ingenlunde kan siges at være umotiveret; men ganske affeet fra, om man vil finde det rigtigt eller ikke, at der er tillagt Domme og Forlig den Retsvirkning, som tilkommer dem efter den gjældende Lovgivning, har det forekommet hele Udvalget, at det vilde være ubetimeligt her, hvor der nærmest kun handles om Forandringer ved Behandlingen af Fallitboer, at træffe en Bestemmelse om, at Domme og Forlig ikke kunne erexveres i saadanne Boer, naar man ved Siden deraf lader den hidtil gjældende Lovgivning betræffende Dømmes og Forligs Betydning udenfor Fallitboer bestaae. Naar Domme og Forlig nu kunne erexveres i Fallitboer, saa er det ikke en enkelt afreven Bestemmelse, men en Consequents af Lovgivningens Bestemmelser betræffende Dømmes og Forligs Betydning i Almindelighed; dersom man nu mener, at den Opfattelse, der ligger til Grund for de i saa Henseende gjældende Lovbestemmelser, er mindre rigtig, da kan man, efter omhyggeligt at have